

житлового приміщення) на території України під час прямування у відрядження за кордон і до дня першої пересадки на інший транспортний засіб (зупинки в готелі, мотелі, іншому житловому приміщенні) на території України (включно) під час повернення в Україну відшкодовуються за нормами, встановленими для відряджень за кордон. У разі якщо день вибуття у відрядження або день прибуття відрядженого працівника до місця постійної роботи збігається з днем вказаної пересадки (зупинки), добові витрати за відповідні день вибуття або день прибуття відшкодовуються за нормами, встановленими для відряджень за кордон. Треба звернути увагу на те, що у разі відсутності такої пересадки (зупинки) добові витрати відшкодовуються за кожний день відрядження, включаючи день вибуття та прибуття, - за нормами, встановленими для відряджень за кордон.

Із деякими країнами в нас діє безвізовий режим, але заїхати в службових цілях на 90 діб в Аргентину, Білорусь, Бразилію, Ізраїль, Перу, Росію та ін., до 1 місяця в Антигуа і Барбуду, Сейшели, Тувалу та ін.. Зважаючи на всі особливості відрядження необхідно підбивати добові: сума добових визначається згідно з наказом про відрядження та відповідними первинними документами (безвізова поїздка) та згідно з наказом про відрядження та відмітками про перетинання державного кордону України в паспортному документі (візова поїздка).

Під час відрядження до закордону громадян України на територію яких потребує наявності візи (дозволу на в'їзд) (наприклад: Вірменія, Монголія, Молдова, США тощо), за час проїзду територією іноземних держав витрати на відрядження відшкодовуються у порядку та за нормами, встановленими для службових відряджень за кордон, а за дні перетину кордону України (відповідно до відміток уповноваженої службової особи Державної прикордонної служби України в паспортному документі в закордонному паспорті або документі, що його замінює) та дні перебування в Україні - у порядку та за нормами, встановленими для службових відряджень у межах України (п. 16.2 Інструкція про відрядження).

Більш детально написано в Інструкції про відрядження.

ВИЗНАЧЕННЯ НАТУРАЛЬНОЇ ФОРМИ ОПЛАТИ ПРАЦІ

*Усатенко О.В., ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ
Мойсейченко А.А., ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ*

Відповідно до статті 23 Закону про оплату праці зарплата працівникам підприємств на території України виплачується в грошових знаках, що мають законний обіг на території України. При виплаті заробітної плати в натуральній формі, повинні дотримуватися такі вимоги:

- виплата повинна бути передбачена колективним договором;
- здійснюватися за цінами не вище собівартості продукції;

- можна виплатити не більше 30% нарахованої за місяць зарплати (тобто інші 70% повинні бути виплачені працівнику грошима);
- натуроплата не повинна порушувати інтересів працівника, тобто таку виплату можна здійснювати в тих галузях (за тими професіями), де вона є звичайною або бажаною для працівника;
- не можна виплачувати заробітну плату товарами, включеними до Переліку товарів, не дозволених для виплати заробітної плати натурою, затвердженого постановою КМУ від 03.04.93 р. № 244.

Ці вимоги необхідно виконувати, тому, що порушення може повлести за собою застосування адміністративного штрафу до посадових осіб підприємства згідно ст. 41 Кодексу України про адміністративні правопорушення - у розмірі від 15 до 50 НМДГ (від 255 до 850 грн.).

Порядок здійснення натуроплати встановлюється наказом керівника підприємства. У наказі зазначається розмір натуроплати для певних категорій працівників або за певний обсяг виконаної роботи, перелік продукції, що надається, її вартість, кількість тощо. Видача продукції зі складу оформляється накладною-вимогою типової форми № М-11. Працівник повинен розписатися за отримання продукції (накладна виписується на кожного працівника, у 2 екземплярах).

У податковому обліку натуроплата супроводжується переходом права власності на отриману продукцію. Відбувається передача товару з оплатою в негрошовій формі, тому така операція вважається бартерною. При цьому нарахована заробітна плата включається до складу витрат підприємства в тому періоді, за який вона нарахована. Якщо в рахунок зарплати видається продукція інших підприємств, то вартість придбаної продукції включається до складу витрат. Тому вартість продукції, виданої замість зарплати, на дату видачі включається до складу доходу, як при операціях за договорами купівлі-продажу. Підприємство має відобразити дохід від проведення бартерної операції виходячи з договірної ціни, але не нижче звичайних цін. Видача продукції працівникам підпадає під визначення поставки, а значить, є об'єктом оподаткування ПДВ. База оподаткування у цьому випадку визначається виходячи з фактичної ціни операції, але не нижче звичайних цін. У момент передачі продукції працівникам у підприємства виникають податкові зобов'язання. На дату видачі продукції виписується податкова накладна(у 2 екземплярах) на договірну вартість продукції. Підсумкова накладна може виписуватися тільки в разі продажу продукції кінцевим споживачам за готівку. На практиці продукція, яка реалізується працівникам у рахунок зарплати, часто оцінюється за собівартістю (при натуроплаті це обов'язкове правило).

Об'єктом оподаткування податком з доходів фізичних осіб за ставкою 15% є загальний місячний оподатковуваний дохід працівника у вигляді зарплати, інших виплат та винагород, що нараховані (виплачені) працівнику відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору. В цей дохід включається і натуроплата.

Оскільки при натуральній формі оплати праці вартість продукції, виданої працівникам, включається до фонду оплати праці, єдиний соціальний внесок нараховуються та утримуються в загальному порядку.

ПРОБЛЕМИ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

*Венетуліс Т.А., ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ
Галушкін М.С., ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ*

Юридично аудиторську справу в нашій країні було внормовано у 1993 р. Законом «Про аудиторську діяльність». З його ухвалення активно почав розвиватися ринок аудиторських послуг суб'єктів підприємницької діяльності – спеціалізованих фірм та самостійних аудиторів. Обов'язковий аудит в Україні було проведено за 1994, 1995 р.р. всіма суб'єктами підприємницької діяльності.

Це певною мірою позитивно вплинуло на вирішення проблеми адаптації аудиторської діяльності в Україні.

Однак, починаючи з 1996 р., проведення обов'язкового аудиту було скасовано на більшості суб'єктів господарювання.

Аудит в Україні вже набув чітких ознак невід'ємного елемента інфраструктури ринкової економіки.

Діяльність Аудиторської палати України (АПУ) та Співки аудиторів України (САУ) спрямовані на подальший розвиток аудиторської діяльності, удосконалення її нормативного регулювання.

Проте заходи, що ними вживаються, не повною мірою вирішують проблеми у сфері аудиту, мають не системний характер, а прийняті рішення не завжди знаходять практичну реалізацію.

Становлення системи аудиту в нашій державі на сучасному етапі полягає у розв'язанні основних проблем, від яких залежить подальший розвиток ринкових відносин. Серед них:

- зростання конкуренції з іноземними аудиторськими фірмами, що призводить до зменшення кількості національних аудиторських фірм;
- не спостерігається бажання з боку державних органів підтримати незалежний аудит (про це свідчать такі дані: на один аудиторський сертифікат припадає по 60, а на одного суб'єкта аудиту – по 129 бухгалтерських балансів та інших форм фінансової звітності);
- немає відповідного попиту на професійні аудиторські послуги, оскільки більшість підприємств не обізнана з призначенням аудиторської діяльності;
- прийняття розпорядження НБУ, згідно з яким він сам і решта банків України мають підлягати перевіркам іноземних аудиторів. Тільки після них аудитори можуть проводити свої перевірки. Все це призводить до подорожчання аудиторських послуг і «вимивання» коштів з України.

Отже, основними напрямками розвитку аудиторської діяльності в Україні можуть стати: